

Załącznik nr 1

Uzasadnienie do uchwały Komisji Habilitacyjnej w sprawie zaopiniowania wniosku o nadanie dr. Krzysztofowi Banasiowi stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych, w dyscyplinie biologia

Przebieg postępowania habilitacyjnego

Centralna Komisja do Spraw Stopni i Tytułów w dniu 21 czerwca 2018 roku wszczęła postępowanie habilitacyjne dr. Krzysztofa Banasia i w dniu 3 września 2018 roku powołała Komisję Habilitacyjną w składzie: Przewodnicząca Komisji – **prof. dr hab. Ewa Bartnik** (Uniwersytet Warszawski), Sekretarz Komisji – **dr hab. Małgorzata Koziaradzka-Kiszkurno** (Uniwersytet Gdański), Recenzenci – **prof. dr hab. Agnieszka Popieła** (Uniwersytet Szczeciński), **dr hab. Agnieszka Kolada** (Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy w Warszawie), **prof. dr hab. Andrzej Hutorowicz** (Instytut Rybactwa Śródlądowego im. Stanisława Sakowicza w Olsztynie) oraz Członkowie Komisji – **dr hab. Joanna Zalewska-Gałosz** (Uniwersytet Jagielloński w Krakowie), **dr hab. Mariusz Pelechaty** (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu).

Zgodnie z art. 18a ust. 7 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. z późniejszymi zmianami opracowano harmonogram postępowania habilitacyjnego. Na stronie internetowej Wydziału Biologii Uniwersytetu Gdańskiego (UG) umieszczono wniosek i autoreferat Habilitanta, harmonogram postępowania oraz, po uzyskaniu kompletu recenzji, również skład Komisji Habilitacyjnej i recenzje. Wszyscy Recenzenci przesłali swoje opinie na Wydział Biologii UG do dnia 15 października 2018 roku. Posiedzenie Komisji Habilitacyjnej zwołano na dzień 26 października 2018 roku w formie wideokonferencji.

Komisja Habilitacyjna zapoznała się ze wszystkimi dokumentami dotyczącymi postępowania habilitacyjnego dr. Krzysztofa Banasia przygotowanymi przez Habilitanta (wnioskiem, odpisem dyplomu uzyskania stopnia doktora, wykazem osiągnięć naukowych, dydaktycznych, organizacyjnych i popularyzatorskich, autoreferatem, publikacjami), a także monografią habilitacyjną (tj. osiągnięciem naukowym) oraz wybranymi pracami składającymi się na dorobek Habilitanta oraz z recenzjami przygotowanymi przez powołanych Recenzentów.

Komisja stwierdza, że dokumentacja wniosku została przygotowana zgodnie z wytycznymi zawartymi w Ustawie o Stopniach Naukowych oraz o Stopniach i Tytułach w Zakresie Sztuki z dnia 14 marca 2003 r. (Dz. U. z 2016 r., poz. 882 ze zm.) i od strony formalnej nie budzi zastrzeżeń.

Sylwetka naukowa Habilitanta

Pan dr Krzysztof Banaś ukończył studia magisterskie na Wydziale Chemii Uniwersytetu Gdańskiego w 1996 roku, uzyskując tytuł zawodowy magistra ochrony środowiska. Pracę magisterską pt. „*Hydrochemia jezior lobeliowych zachodniej części Pomorza*” wykonał pod kierunkiem prof. dr hab. Józefa Szmei. Stopień doktora nauk biologicznych w zakresie biologii, uzyskał decyzją Rady Wydziału Biologii, Geografii i Oceanologii UG w 2001 r. przedstawiając pracę doktorską pt. „*Wpływ substancji humusowych na warunki siedliskowe roślin podwodnych*” wykonaną pod kierunkiem tego samego Promotora (doktorat z wyróżnieniem). Od 2002 roku Habilitant zajmował stanowisko adiunkta w Katedrze Ekologii Roślin macierzystej Uczelni. Od 1 października 2012 roku został zatrudniony na stanowisku starszego wykładowcy w tej samej Katedrze, gdzie nieprzerwanie pracuje do chwili obecnej.

Na podstawie recenzji Komisja oceniała kolejno:

- osiągnięcie naukowe Habilitanta,
- aktywność naukową obejmującą cały dorobek naukowy,

- dorobek dydaktyczny, organizacyjny i popularyzatorski oraz jego współpracę naukową.

Ocena osiągnięcia naukowego

Osiągnięciem naukowym przedstawionym przez dr. Banasia jest jednoautorska monografia pt. „*The principal regulators of vegetation structure in lakes of north-west Poland. A new approach to the assembly of macrophyte communities*” wydana w 2016 roku przez Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego. Praca ta liczy 237 stron i napisana jest w języku angielskim z polskim streszczeniem. Monografia ma układ typowy dla naukowych prac biologicznych, część wynikowa zajmuje 90 stron, poprzedzona jest wstępem i wyczerpująco opisaną metodyką. Praca zawiera 84 ryciny i 49 tabel, kolejne 44 tabele zamieszczono w aneksie. Głównym celem badań naukowych, prezentowanych w monografii jest wyłonienie czynników środowiskowych odpowiedzialnych za strukturę zbiorowisk (skład gatunkowy) roślin podwodnych w jeziorach.

Do najważniejszych wyników recenzowanej monografii należą:

1. Odnotowanie w badanych zbiornikach 122 gatunków roślin wodnych, w tym stwierdzono, że istotne znaczenie strukturotwórcze w formowaniu zbiorowisk ($F > 5\%$) mają: *Chara delicatula*, *C. globularis*, *C. tomentosa*, *Nitella flexilis*, *Drepanocladus sordidus*, *Fontinalis antipyretica*, *Warrnstorfia exannulata*, *Sphagnum denticulatum*, *Littorella uniflora*, *Lobelia dortmanna*, *Isoetes lacustris*, *Myriophyllum alterniflorum*, *M. spicatum*, *Elodea canadensis* i *Ceratophyllum demersum*; statystyczne potwierdzenie niskiej różnorodności gatunkowej zbiorowisk (indeks H' na ogół nie przekracza wartości 0,6).
2. Wyróżnienie 12 zbiorowisk roślin wodnych tj. *Sphagnum denticulatum*–*Warrnstorfia exannulata*; *Isoetes lacustris*–*Lobelia dortmanna*–*Littorella uniflora*; *Myriophyllum alterniflorum*–*Littorella uniflora*; *Chara delicatula*–*Drepanocladus sordidus*; *Fontinalis antipyretica*–*Drepanocladus sordidus*; *Myriophyllum alterniflorum*–*Chara delicatula*; *Elodea canadensis*; *Ceratophyllum demersum*; *Myriophyllum spicatum*; *Nitella flexilis*; *Chara globularis* i *Chara tomentosa*. Istotnym składnikiem każdego zbiorowiska jest zawsze tylko jeden gatunek, który charakteryzuje się wysoką wartością wskaźnika dominacji i stałości, przy czym w zbiorowiskach licznie reprezentowane są gatunki o niskiej wartości indeksu znaczenia, w tym do pewnego stopnia przypadkowi recedenci, czyli gatunki o liczebności poniżej 2%. Badane agregacje gatunków okazały się dwu-, trój- i często jednogatunkowe, a więc sekwencja gatunków zrzeszonych jest krótka.
3. Wykazanie, że zbiorowiska roślin podwodnych wykształcają się w przedziale głębokości od 0,5 do 11,5 m.
4. Wykazanie, że wpływ cech wody przyosadowej oraz cech toni na kombinacje gatunkowe, liczbę gatunków, ich frekwencję i biomasę jest większy niż osadu.
5. Wykazanie, że regulatorami struktury roślinności podwodnej są: natężenie światła PAR, odczyn wody przyosadowej i ściśle z nim związane stężenie jonów wapnia oraz stężenie odpowiedniej formy węgla nieorganicznego w tej warstwie wody.
6. Wykazanie, że stężenie azotu i fosforu (w wodzie i osadzie), jako miara trofii, nie wpływa statystycznie w istotny sposób na zrzeszanie się roślin w zbiorowiska.
7. Wykazanie, że natężenie światła decyduje o występowaniu lub niewystępowaniu pewnych gatunków roślin w jeziorach, przede wszystkim płytkowodnych (np. *Eleocharis acicularis*, *Ranunculus reptans*, *Juncus bulbosus*, *Littorella uniflora*), a także z reguły głębokowodnych (np. *Nitella flexilis*, *Drepanocladus sordidus*, *Fontinalis antipyretica*).

Wszyscy Recenzenci pozytywnie ocenili wartość osiągnięcia naukowego Habilitanta.

Pani prof. dr hab. Agnieszka Popiela oceniła wysoko osiągnięcie naukowe dr. Banasia. Podkreśliła, że Habilitant wykonał gigantyczną pracę terenową, przedstawił rozbudowane analizy statystyczne, a wyniki rozprawy są nowatorskie, interesujące, a przy tym ilustrowane przemyślanymi i adekwatnymi modelami graficznymi. Recenzentka stwierdziła, że oczywiście powszechnie uznanymi czynnikami abiotycznymi w jeziorach są takie czynniki jak światło, temperatura, natlenienie, czy fizyczne i chemiczne cechy wody i osadu, natomiast ich rola i ranga jest wciąż niedostatecznie poznana. Według opinii pani Profesor Habilitant w istotny sposób przyczynił się do lepszego poznania tych zależności. Rozprawa dr. Banasia wnosi wiele

nowego w poznanie różnych aspektów występowania roślin wodnych w ogóle, a dla Pomorza stanowi źródło danych nie do przecenienia. Ponadto wytypowanie zbiorowisk makrofitów z północno-zachodniej Polski oraz wskazanie warunków ich występowania będzie, w opinii pani Profesor, skutkowało opracowaniem właściwych metod ich ochrony w jeziorach Pojezierza Pomorskiego. Na ponowne podkreślenie zasługuje fakt, że jest to monografia jednoautorska, forma niestety już coraz rzadziej spotykana w postępowaniach awansowych, a świadcząca o dużej samodzielności badacza. Pani Recenzent miała zastrzeżenia do fragmentu „autoreferatu” odnoszącego się do tej części dorobku. Według Recenzentki Habilitant w zasadzie tylko streścił rozprawę odwołując się do rycin z monografii (zachowując ich numerację z rozprawy, co jest nieadekwatne do tekstu „autoreferatu”). Podsumowując prof. dr hab. Agnieszka Popieła stwierdziła, że osiągnięcie naukowe dr. Krzysztofa Banaś, zgodnie z Ustawą w pełni stanowi znaczny wkład autora w rozwój dyscypliny biologia.

Pan **prof. dr hab. Andrzej Hutorowicz** w recenzji stwierdził, że przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe jest oryginalnym, interesującym opracowaniem, poszerzającym naszą wiedzę o związkach pomiędzy strukturą roślinności podwodnej oraz zbiorowisk tej roślinności a cechami siedliska ich występowania. Umożliwiło to przeprowadzenie wielotorowych analiz numerycznych, w których konfrontowano wszystkie posiadane cechy środowiska występowania hydrofitów z informacją o roślinności, na różnym stopniu zintegrowania. W pierwszym kroku był to poziom form życiowych, w kolejnym – grup systematycznych, a ostatecznie wyróżnionych zbiorowisk. Pozwoliło to wskazać różne grupy czynników środowiskowych decydujące o rozmieszczeniu roślin zanurzonych w jeziorach, a ostatecznie mających wpływ na ich rozmieszczenie w jeziorach. Zastrzeżenia budzi niezgodne z podaną przez Habilitanta metodą stosowanie wskaźnika wierności. Wskazane przez pana Profesora uwagi krytyczne nie obniżają według opinii Recenzenta w istotny sposób wartości tego opracowania, gdyż wspomniany współczynnik wierności był tylko cechą opisującą wyróżnione zbiorowiska, które wydzielono przy pomocy metod numerycznych.

Pani **dr hab. Agnieszka Kolada** w recenzji podkreśliła, że niewątpliwą wartością pracy jest kompleksowe ujęcie tematu, syntetyzujące i porządkujące dotychczasową wiedzę w omawianym zakresie. Habilitant analizuje znane powiązania w ujęciu całościowym, wykorzystując do tego celu obszerny materiał biologiczny pozyskany ze zdefiniowanego regionu geograficznego i obejmujący szeroki zakres zmienności uwarunkowań abiotycznych. W opinii pani Doktor habilitowanej warty podkreślenia jest również fakt, że prezentowany przez Habilitanta materiał został pozyskany ujednoliconymi metodami i, jak można założyć przez tę samą osobę lub zespół badawczy, co gwarantuje znaczną jednolitość i spójność analizowanych danych. Pani Recenzent stwierdziła, że dr Banaś stosuje szeroki wachlarz technik statystycznych, adekwatnie dobranych do zamierzonego celu analizy. Rozbudowany warsztat statystyczny stanowi niezaprzeczalny atut tej pracy, gdyż zapewnia uzyskanie wyników obiektywnych i powtarzalnych na innym materiale. Pani Doktor habilitowana zauważyła, że w swoim modelu koncepcyjnym (ryc. 84), w którym Habilitant w sposób bardzo obrazowy przedstawia przemiany roślinności w dwuwymiarowej przestrzeni, warunkowanej gradientem rozpuszczonego węgla nieorganicznego oraz natężenia promieniowania PAR, nie uwzględnia on zjawiska eutrofizacji i nie bierze pod uwagę czynnika antropopresji, który bardzo silnie modyfikuje opisywane procesy. W tym samym modelu Habilitant nie uwzględnia także faktu, że w ekosystemach wodnych o warunkach siedliskowych kształtowanych na skutek odmiennych czynników geogenicznych, przekształcenia roślinności pod wpływem wzrostu zasobności wód w składniki pokarmowe mogą zachodzić odmiennie. Pani Recenzent dokonała oceny osiągnięcia Habilitanta pod kątem spełnienia kryteriów niezbędnych do uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego i uważa, że pomimo wskazanych powyżej wątpliwości dotyczących sposobu ujęcia zagadnienia, prezentowane osiągnięcie stanowi istotny wkład w dotychczasową wiedzę na temat czynników warunkujących formowanie

przestrzennych i czasowo trwałych kombinacji gatunków w ekosystemach jeziornych Nizżu Środkowopolskiego i spełnia wymagania stawiane osiągnięciom naukowym, będącym podstawą nadania stopnia doktora habilitowanego.

W podsumowaniu: Komisja stwierdza, że osiągnięcie naukowe dr. Krzysztofa Banasia przedstawione w postaci jednoautorskiej monografii spełnia warunki stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych w dyscyplinie biologia.

Ocena aktywności naukowej obejmującej dorobek naukowy, w tym współpracę naukową

Dorobek naukowy dr. Krzysztofa Banasia stanowi 67 publikacji, w tym 33 oryginalne prace twórcze: 12 artykułów w czasopismach z bazy *Journal Citation Reports* (JCR; wszystkie po doktoracie), 9 artykułów w czasopismach spoza bazy JCR (6 po doktoracie), monografia naukowa (po doktoracie, stanowiąca przedłożone do oceny osiągnięcie naukowe), 11 rozdziałów w monografiach naukowych (8 po doktoracie), a także 2 prace popularno-naukowe (2 do doktoracie) i 31 doniesień konferencyjnych (23 po doktoracie), w tym 7 z konferencji międzynarodowych. Sumaryczny wskaźnik cytowań (IF) czasopism, według roku opublikowania, wynosi 13,094, IF5 lat 14,799. Łączna liczba punktów Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego za publikacje naukowe, według listy czasopism z dnia 26 stycznia 2017 r., wynosi 395 pkt. (363 pkt. MNiSW po doktoracie). Liczba cytowań publikacji, według: Web of Science (core collection): 12 prac, 37 cytowania (23 bez autocytowań), Scopus: 11 prac, 52 cytowania, Google Scholar: 35 prace, 114 cytowania, Indeks Hirscha: Web of Science - 4, Scopus - 6, Google Scholar - 6.

Pani **prof. dr hab. Agnieszka Popieła** stwierdziła, że dorobek naukowy Habilitanta poza osiągnięciem naukowym nie jest szczególnie bogaty ani pod względem liczbowym ani pod względem wskaźników bibliometrycznych. Stanowi on 18 artykułów przeważnie współautorskich i osiem rozdziałów, głównie w regionalnych monografiach. Pani Recenzent zwróciła jednak uwagę na dużą wartość naukową dorobku oraz nieczęsto już dzisiaj spotykaną i zasługującą na bardzo pozytywną ocenę jego spójność. Cały dorobek naukowy dr. Banasia począwszy od pracy magisterskiej aż do dnia złożenia wniosku habilitacyjnego związany jest z tą samą tematyką. Wszystkie prace dotyczą roślin wodnych i roślinności wodnej w jeziorach tj. wpływu warunków środowiskowych na występowanie roślin wodnych i roślinności, organizacja przestrzenna i różnorodność funkcjonalna roślinności wodnej, historie życiowe i fenotypowa plastyczność roślin wodnych. Ponadto prace te charakteryzuje starannie przemyślana metodyka i obszerny materiał faktograficzny. Recenzentka stwierdziła, że prace dr. Banasia poza oryginalnością i dużą wartością naukową mają bezspornie duże znaczenie praktyczne w planowaniu ochrony ekosystemów zbiorników wodnych. Pani prof. dr hab. Agnieszka Popieła podkreśliła, że Habilitant brał udział w 19 projektach badawczych, był dwukrotnie kierownikiem, a dziewięciokrotnie wykonawcą projektu MNiSW/NCN oraz trzykrotnie kierownikiem i pięciokrotnie wykonawcą projektów Uniwersytetu Gdańskiego. Uczestniczył po doktoracie w 26 konferencjach, w tym w siedmiu międzynarodowych (trzy poza granicami Polski - nie wygłosił jednak referatu). Natomiast siedem referatów przedstawił na konferencjach krajowych. Habilitant współpracował z Laboratory of "Ecobio" University of Rennes (Francja), Instytutem Geoekologii i Geoinformacji UAM, Poznań, Instytutem Geografii Uniwersytetu Jana Kochanowskiego, Morskim Instytutem Rybackim – PIB w Gdyni, Instytutem Ochrony Przyrody PAN w Krakowie; Instytutem Ochrony Środowiska – PIB w Warszawie; dyrekcjami parków narodowych i krajobrazowych na Pomorzu. Za swoje osiągnięcia naukowe dr. Banaś dwukrotnie otrzymał nagrodę JM Rektora UG. Był on również laureatem konkursu Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej dla młodych pracowników nauki. Jego praca doktorska otrzymała wyróżnienie Rady Wydziału Biologii, Geografii i Oceanologii UG. Habilitant brał udział w kilku stażach i szkoleniach (Wydz. Chemii

Uniwersytet Gdański, Instytut Oceanologii PAN, Instytut Oceanografii UG, Instytut Biologii Uniwersytet w Białymstoku). W podsumowaniu, pani dr hab. Agnieszka Popiela stwierdziła, że dorobek naukowy dr. Krzysztofa Banasia poza osiągnięciem naukowym, tj. publikacje, wskaźniki bibliometryczne, aktywność konferencyjna, udział w projektach badawczych i współpraca zagraniczna, otrzymane nagrody, a także inne osiągnięcia i informacje o działalności naukowej wskazują na istotną aktywność naukową Habilitanta.

Pan **prof. dr hab. Andrzej Hutorowicz** stwierdził, że dorobek dr. Banasia został znacząco rozwinięty po uzyskaniu ostatniego stopnia naukowego. Dorobek ten ma spójny merytorycznie charakter, który świadczy o wyraźnym sprecyzowaniu zainteresowań badawczych Habilitanta do stopnia naukowego doktora habilitowanego i wypełnia treść oraz intencje ustawodawcy zawarte w Ustawie o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

Pani **dr hab. Agnieszka Kolada** w swojej recenzji zauważyła, że stosunkowo niski indeks Hirscha może wynikać z lokalnego zasięgu czasopism, w których Habilitant publikował wcześniej swoje prace. Według opinii Recenzentki zauważalny w ostatnich latach wzrost liczby publikacji w czasopismach o szerszym zasięgu może przyczynić się do zwiększenia cytowalności prac Habilitanta w najbliższym czasie. Dodatkowo Recenzentka dodała, że w ciągu ostatniej dekady, Habilitant skupił się na czasopismach z listy JRC, co jest trendem pozytywnym. Pani Doktor habilitowana stwierdziła, że dobór tematyki opublikowanych prac oraz prowadzonych projektów badawczych jest bardzo spójny, co dowodzi, że rozwój naukowy dr. Banasia przebiega w sposób konsekwentny i ukierunkowany, co nie znaczy, że monotematyczny. Udział Habilitanta w opracowaniu licznych ekspertyz z zakresu planów ochrony rezerwatów, diagnoz środowiskowych czy inwentaryzacji przyrodniczych sprawia, że jest on rozpoznawalnym w Polsce i uznanym specjalistą zakresu badań nad ekologią jezior, w tym przede wszystkim jezior lobeliowych i humusowych. W podsumowaniu dr hab. Agnieszka Kolada stwierdziła, że pomimo umiarkowanych osiągnięć w zakresie wartości wskaźników bibliometrycznych, wkład Habilitanta w rozwijanie tematyki i poszerzanie wiedzy w zakresie powiązań pomiędzy uwarunkowaniami siedliskowymi a roślinnością wodną w jeziorach nizinnych uważa za znaczący.

W podsumowaniu, na podstawie recenzji, opinii członków Komisji oraz przeprowadzonej dyskusji, **wszyscy członkowie Komisji pozytywnie ocenili całokształt aktywności naukowej oraz dorobek naukowy dr. Krzysztofa Banasia niewchodzący w skład osiągnięcia i uznali, że spełnia on wymagania stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych, w dyscyplinie biologia.**

Ocena dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego i organizacyjnego oraz współpracy międzynarodowej

Dr Krzysztof Banaś jest cenionym pracownikiem dydaktycznym. Jego działalność dydaktyczna jest wszechstronna i związana w dużym stopniu z jego zatrudnieniem na stanowisku adiunkta, a później starszego wykładowcy. Wszyscy **Recenzenci** podkreślili aktywny udział Habilitanta w prowadzeniu różnorodnych zajęć dydaktycznych na Wydziale Biologii Uniwersytetu Gdańskiego (kilkanaście przedmiotów w zakresie wykładów i/lub ćwiczeń, pracownie, proseminaria i semina) w ramach pięciu kierunków, wszystkich związanych z biologią, ochroną środowiska oraz waloryzacją i zarządzaniem zasobami przyrody. Dr Banaś był opiekunem merytorycznym 57 prac dyplomowych, w tym 16 prac licencjackich i 41 magisterskich na kierunkach: biologia, waloryzacja i zarządzanie zasobami przyrody oraz ochrona środowiska. Habilitant pełni rolę promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim na Wydziale Biologii UG. Brał udział w wymianie studentów z programu Socrates-Erasmus (Turcja) oraz w szkoleniu młodej kadry naukowej:

przygotowanie i prowadzenie stażu dla dwóch doktorantek z Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie. Był członkiem rad programowych trzech kierunków studiów: ochrona środowiska na Wydziale Chemii UG, biologia i waloryzacja i zarządzanie zasobami przyrody. Habilitant pełnił rolę tutora w Katedrze Ekologii Roślin, a także był opiekunem praktyk zawodowych oraz opiekunem naukowym Studenckiego Koła Ekologów Roślin „*Littorella*”. Ponadto Habilitant przyczynił się do popularyzacji nauki biorąc udział jako: organizator 33 wystaw tematycznych w ramach Bałtyckiego Festiwalu Nauki w Gdańsku i Gdyni, organizator warsztatów i wystaw w ramach Nocy Biologów na Wydziale Biologii UG, organizator zajęć w ramach Dni Otwartych Wydziału Biologii UG i Katedry Ekologii Roślin, organizator Dni Otwartych Funduszy Europejskich; był członkiem zespołu koordynującego BFN z ramienia Wydziału BGiO; prowadził wykłady dla młodzieży szkolnej i licealnej, w ramach programu edukacyjnego „Zaproś naukowca do szkoły”; prowadził szkolenia pt. „Źródła zanieczyszczeń wód powierzchniowych i ich wpływ na środowisko wodne”. Dr Banaś miał również współudział w realizacji i konsultacjach naukowych w serii filmów przyrodniczych „Era wodnika”. Dr Krzysztof Banaś był też współorganizatorem sześciu konferencji naukowych. Pani **dr hab. Agnieszka Kolada** podkreśliła, że wszystkie te działania wskazują na aktywne zaangażowanie dr. Banasia w działalność dydaktyczną, która przyczynia się do rozpowszechniania tematyki ekologii ekosystemów wodnych i zagadnień hydrobotaniki (stosunkowo mało popularnej w badaniach krajowych) w gronie potencjalnych młodych naukowców i daje szansę na rozwój tej problematyki w przyszłości. Jednak najslabiej ocenianym aspektem działalności naukowej Habilitanta przez panią Recenzent, jest brak współpracy międzynarodowej, co znajduje odzwierciedlenie w jego dorobku publikacyjnym i pozapublikacyjnej działalności naukowej. Według opinii pani Doktor habilitowanej współpraca naukowa Habilitanta sprowadza się niemal wyłącznie do pracowników i dyplomantów z jednostki macierzystej. Także staże Habilitanta, jakkolwiek odbywane w ośrodkach o uznanej renomie, ograniczają się do jednostek krajowych. Pani Recenzent zauważyła, że brak współpracy międzynarodowej Habilitanta można do pewnego stopnia interpretować, jako przyczynę stosunkowo niskiej wartości indeksu Hirscha (H=4). Reasumując, Recenzentka stwierdziła, że osiągnięcia naukowe Habilitanta znacznie zyskałyby na widoczności w środowisku międzynarodowym dzięki zwiększeniu w przyszłości współpracy z innymi jednostkami, w tym z jednostkami zagranicznymi.

W podsumowaniu, na podstawie recenzji, opinii wszystkich członków Komisji oraz przeprowadzonej dyskusji, **Komisja Habilitacyjna jednomyślnie stwierdziła, że oceniany dorobek dydaktyczny, organizacyjny i popularyzatorski dr. Krzysztofa Banasia odpowiada wymogom stawianym kandydatom do stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk biologicznych, w dyscyplinie biologia.**

Wniosek końcowy

Członkowie Komisji stwierdzili, że zarówno poziom merytoryczny osiągnięcia naukowego w postaci monografii pt.: „*The principal regulators of vegetation structure in lakes of north-west Poland. A new approach to the assembly of macrophyte communities*”, stanowiącego znaczący wkład w rozwój biologii, jak i oceniony jako istotny dorobek naukowy, a także dorobek dydaktyczny, organizacyjny i popularyzatorski dr. Krzysztofa Banasia, spełniają kryteria określone art. 16 Ustawy o Stopniach Naukowych i Tytule Naukowym oraz o Stopniach i Tytule w Zakresie Sztuki z dnia 14 marca 2003 roku uwzględniając rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 26 września 2016 r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodach doktorskich, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. z 2016, poz. 1586), stosując kryteria zawarte w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. (Dz. U. nr 196, poz. 1165) Na tej podstawie Komisja

Habilitacyjna przedkłada Radzie Wydziału Biologii Uniwersytetu Gdańskiego uchwałę popierającą wniosek o nadanie dr. Krzysztofowi Banasiowi stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie biologia.

Wynik głosowania na posiedzeniu Komisji: oddano 7 głosów, w tym 7 za pozytywnym zaopiniowaniem i poparciem wniosku o nadanie dr. Krzysztofowi Banasiowi stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk biologicznych w dyscyplinie biologia.

Sekretarz Komisji

dr hab. Małgorzata Kozieradzka-Kiszkurno

Przewodnicząca Komisji

prof. dr hab. Ewa Bartnik

